

РЕШЕНИЕ

№ 8891

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2048** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Д. Н. К. срещу решение № 537/30.01.2024г. по АНД № 10351/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 97-и състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 6173879, издаден от СДВР, с който на касаторката на основание чл.189, ал.4 във вр. с чл.182, ал.1 т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв.за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложени са доводи, че районният съд не е изяснил в хода на съдебното дирене обстоятелствата по връчването на ЕФ на жалбоподателката, като същият не бил връчен и по този начин административната процедура била опорочена.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) не изразява становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град намира

касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По делото е установена следната фактическа обстановка.

На 08.07.2022г. в 13ч. и 4мин. в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]с мобилна система за видеоконтрол „ARH CAM S1“ с радар № 11743 е била засечена скорост на движение на МПС марка и модел „Тойота Корола“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. Н. К., като при ограничение от 50 км./ч в населено място, засечената скорост е 81 км./ч след приспаднат толеранс от 3 км./ч..

Въз основа на тези данни на Д. К. е издаден електронен фиш серия К 6173879 за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, като на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева.

Като доказателства са приобщени: справка за собственост на МПС с рег. [рег.номер на МПС], протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-37647/11.07.2022г.,ежедневна форма на отчет, сертификат № AR1H01032019208, снимков материал, протокол № 67-СГ-ИСИС/17.05.2022г. на отдел ИСИС към Български институт по метрология, удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126, справка от АИС АНД, справка-картон на водача, заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи.

Районният съд е потвърдил електронния фиш. За да постанови този резултат, е приел, че жалбоподателката от обективна и субективна страна е нарушила разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което законосъобразно ѝ е наложено административно наказание. Приел е също, че електронният фиш съдържа изискуемите в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения. Мобилната система за видеоконтрол, с която е заснето нарушението била от одобрен тип и отговаряла на всички технически и нормативни изисквания.

Решението е правилно.

Във връзка с дължимата служебна проверка, съдът е осъществил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице. В обжалваното решение подробно са обсъдени всички релевантни факти и са изведени обосновани прави изводи, които настоящата инстанция изцяло споделя, поради което не счита за необходимо да приповтаря.

Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В случая процесният електронен фиш съдържа всички изброени по-горе и изискуеми по закон реквизити. Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място от 31 км/ч до 40 км/ч

санкцията е в размер на 400 лв. След като е констатирал, че измерването на скоростта е осъществено от годно техническо средство, като е индивидуализиран водачът на превозното средство, мястото и времето на извършване на нарушението е наложена санкция във фиксирания от закона размер.

Неоснователно е възражението в жалбата относно невръчването на ЕФ на Д. К.. Действително, липсва разписка, от която да се установи датата на връчване на процесния ЕФ, но това не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като връчването на електронния фиш не е част от производството по издаването му, а и касаторът е упражнил правото си на оспорване. Датата на връчване на ЕФ е без значение за сроковете по чл.34 от ЗАНН. Електронният фиш следва да бъде издаден в срок до една година от извършване на нарушението, който срок в случая е спазен като нарушението е извършено на 08.07.2022г., а издаването на ЕФ е издаден на 18.07.2022г.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства, всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства.

Разноски не следва да се присъждат, тъй като такива не са претендирани.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, 14-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 537/30.01.2024г., постановено по НАХД № 10351/2023г. по описа на Софийски районен съд, 97-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: